

Βυζαντινή Αγιολογία με έμφαση στον βίο του Λέοντος Κατάνης

Διδάσκων: Καθηγητής Αλέξανδρος Αλεξάκης

4^η ενότητα: «Διάλεξη 4»

Κύρια σημεία του μαθήματος

Στην τέταρτη θεματική ενότητα του μαθήματος γίνεται μετάφραση και σχολιασμός του Θεοδώρητος Κύρου. Φιλόθεος Ιστορία (Μέρος Α). Ιάκωβος (Παράγραφος 1-8).

Λέξεις κλειδιά του μαθήματος

Θεοδώρητος Κύρου, Φιλόθεος Ιστορία, Ιάκωβος.

Ακολουθεί το υπό εξέταση κείμενο

Α΄. ΙΑΚΩΒΟΣ

1. Μωϋσῆς, ὁ θεῖος νομοθέτης, ὁ τῆς θαλάττης τὸν
 πυθμένα γυμνώσας^a καὶ τὴν ἄνικμον ἔρημον ὕδασι κατα-
 κλύσας^b καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυματουργήσας, τῶν πάλαι
 γεγενημένων ἀγίων τὴν πολιτείαν συνέγραψεν, οὐ τῇ σοφίᾳ
 B 5 χρησάμενος, ἦν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων παρέλαβεν, ἀλλὰ τῆς
 ἄνωθεν χάριτος τὴν αἴγλην δεξάμενος. Πόθεν γὰρ ἂν
 ἔμαθεν ἄλλοθεν τοῦ Ἄβελ^c τὴν ἀρετὴν, καὶ τοῦ Ἐνώχ^d τὸ
 φιλόθεον, καὶ τοῦ Νῶε^e τὸ δίκαιον, καὶ τὴν εὐσεβῆ τοῦ
 Μελχισεδέκ^f ἱερωσύνην, καὶ τοῦ Ἀβραάμ^g τὴν κλησιν,
 10 τὴν πίστιν, τὴν καρτερίαν, τὴν ἐπιμελῆ φιλοξενίαν^h, τὴν
 πολυθρύλητον τοῦ παιδὸς ἱεουργίανⁱ, καὶ τὸν τῶν ἄλλων
 κατορθωμάτων κατάλογον καί, συντόμως εἰπεῖν, τῶν
 θεσπεσίων ἐκείνων ἀνδρῶν τοὺς ἀγῶνας, τὰς νίκας, τὰς
 ἀναρρήσεις, εἰ μὴ τοῦ νοεροῦ καὶ θεοῦ πνεύματος τὰς

1 a. Cf. Ex. 14, 21   b. Cf. Ex. 17, 5-7   c. Cf. Gen. 4, 1-5
 d. Cf. Gen. 4, 17-18   e. Cf. Gen. 6-9   f. Cf. Gen. 14, 18-20
 g. Cf. Gen. 12, 1-3   h. Cf. Gen. 18, 1-18   i. Cf. Gen. 22

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

Tit. α' Ιάκωβος PGABS : Ιάκωβος XD Ιάκωβος α' VCQ (α' i.m.
 Q) περι Ιακώβου λόγος ᾧ W α' περι Ιακώβου τοῦ μοναχοῦ E περι
 Ιακώβου μοναχοῦ ᾧ T.

1, 1 θεῖος+ὁ PCvqS || θαλάσσης BT || 2 ἄνικμον e : ἄνικρον
 PCvDqABS || ὕδατι V || 3 τὰλλα QGe || 5 παρὰ τῶν] παρ' DWABT
 || παρέλαβεν VDq (vix l.p. i.m. μεμάθηκεν G) ABe (supra παρέλαβεν
 add. μεμάθηκε T) : μεμάθηκεν P (i.m. παρέλαβεν P¹) CXS || 6 ἂν
 om. D || 7 ἄλλοθεν ἔμαθεν ∞ C || 8 φιλόθεον] φιλάρετον QG || καί¹

15 ἀκτινας ἐδέξατο ; Ταύτης ἐπὶ τοῦ παρόντος κάμοι δεῖ τῆς
 συνεργίας, τῶν ὀλίγων πρὸ ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμῶν διαλαμ-
 φάντων ἀγίων τὸν βίον πειρωμένῳ συγγράψαι, καὶ οἶόν
 C τινὰ νομοθεσίαν τοῖς ζηλοῦν ἐθέλουσι βουλομένῳ προθεῖναι ·
 τὰς τούτων τοίνυν προσευχὰς ἐπικλητέον καὶ τῆς διηγήσεως
 20 ἀρκτέον.

2. Νίσιβίς ἐστὶ πόλις ἐν μεθορίῳ τῆς Ῥωμαίων καὶ
 Περσῶν βασιλείας, ἣ πάλαι Ῥωμαίοις ἐδασμοφόρει καὶ
 ὑπὸ τὴν τούτων ἡγεμονίαν ἐτέλει · ἐκ ταύτης ὀρμώμενος
 ὁ μέγας Ἰάκωβος τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον ἡσπάσατο βίον
 5 καί, τὰς τῶν ὑψηλοτάτων ὄρων καταλαβὼν κορυφάς, ἐν
 ἐκείναις διῆγεν, ἐν ἕαρι μὲν καὶ θέρει καὶ μετοπώρῳ ταῖς
 λόχμαις χρώμενος καὶ ὄροφον ἔχων τὸν οὐρανόν · τὸν δὲ
 τοῦ χειμῶνος καιρὸν ἄντρον αὐτὸν ὑπεδέχετο, σκέπην
 βραχεῖαν παρέχον. Τροφήν δὲ εἶχεν, οὐ τὴν μετὰ πόνου
 10 σπειρομένην καὶ φυομένην, ἀλλὰ τὴν αὐτομάτως βλαστά-
 νουσαν · τῶν γὰρ ἀγρίων δένδρων τοὺς αὐτοφυεῖς συλλέγων
 D καρπούς καὶ τῶν βοτανῶν τὰς ἐδωδίμους καὶ λαχανώδεις,
 ἐκ τούτων ἐδίδου τῷ σώματι τὰ εἰς τὸ ζῆν ἀποχρῶντα,
 τὴν τοῦ πυρὸς παραιτούμενος χρεῖαν. Περιττὴ δὲ ἦν αὐτῷ
 15 καὶ τῶν ἐρίων ἢ χρῆσις · αἱ γὰρ τραχύταται τῶν αἰγῶν

PCv (= XV) Dq (= QGW) AB^o (= ET)S

15 δεῖ] δοκεῖ e || 16 συνεργίας PCe || ὀλίγων CQGABES : ὀλίγω
 PXD ὀλίγων VWT || 16-17 διαλαμφάντων] δὲ λαμφάντων PCXB^oS
 || 17 πειρωμένῳ τὸν βίον ∞ A || πειρομένῳ VQG πειρομένως W ||
 18 προθεῖναι VDqA : προτεῖναι PCXS προθῆναι B προσθῆναι e.

2, 1 νίσιβίς CD || τῆς] τῶν e || 2 πάλαι + μὲν PCXABS || 3 διετέλει
 P || 4 ἡσπάζετο X || 5 τῶν om. QG || 7-8 τῷ δὲ... καιρῷ VQG || 8-9
 βραχεῖαν σκέπην ∞ PCvGS || 9 παρέχων D || 10 σπειρομένην καὶ
 φυομένην WAS : φυομένην PCX φυομένην καὶ σπειρομένην VDQGB^oe
 || 14 ἦν om. e || 15 ἢ τῶν ἐρίων ∞ W || τραχύτατοι S

τρίγες τὰ ἐκείνων ἐπλήρουν ἕκ τούτων αὐτῶ καὶ χιτῶν ἐγένετο, καὶ τὸ ἀπλοῦν περιβάλοιον.

3. Οὕτω τὸ σῶμα κατατρύχων, τὴν πνευματικὴν τροφήν διηνεκῶς προσέφερε τῇ ψυχῇ καὶ, τὸ τῆς διανοίας ὀπτικὸν ἐκκαθαίρων καὶ κάτοπτρον διαφανὲς τοῦ θεοῦ κατασκευάζων πνεύματος, « ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, κατὰ τὸν θεῖον
5 ἀπόστολον, τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενος, τὴν αὐτὴν
1296A εἰκόνα μετεμορφοῦτο ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ
κυρίου πνεύματος^a ». Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶ
παρρησία καθ' ἐκάστην ἠύξετο τὴν ἡμέραν καὶ, αἰτῶν ἃ τὸν
θεὸν αἰτεῖν ἔδει, παραυτίκα ἐλάμβανεν. Ἐντεῦθεν καὶ τὰ
10 ἐσόμενα προφητικῶς προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν

3 a. II Cor. 3, 18

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

17 ἐγένετο QS || ἀπλοῦν] ἀρκοῦν DWABE.

3, 1 κατατρύχων+καὶ PS || 1-2 διηνεκῶς τροφήν ∞ D || 4-5 κατὰ — ἀπόστολον om. D || 5 αὐτὴν] αὐτοῦ C || 8 ἠύξανετο D || 8-9 τὸν θεὸν WABS] θεὸν PCvQGe πρὸς τὸν θεὸν D || 9 ἔδει αἰτεῖν ∞ C || ἐντεῦθεν+δὲ T || 10 προεώρακε D

2. Ce type d'existence dans la nature sauvage, représente l'ascèse extrême dont on trouve des exemples en Syrie, dans les écrits conservés sous le nom de S. Éphrem; cf. *MST* § 154 et 206 s. — L'expression τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον... βίον est l'une des manières de désigner la vie monastique, d'après le lieu où elle se déroule, à l'écart des agglomérations (cf. ci-dessous, II, 16, 16 et la note) et dans le silence; l'ἡσυχία qui, en II, 17, 1, s'oppose aux πολιτικῶν θορύβων, à l'agitation des cités (cf. Festugière, dans *MO* IV/1, p. 6, n. 20), prendra avec le temps un sens de plus en plus intérieur pour désigner un ensemble de dispositions propices à la vie contemplative (et déjà en *H.Ph.*, VIII, 7, 7-8 ἡσυχία... καὶ καθ' ἑαυτὸν ζῆν); cf. P. Abnès, art. « Hésychasme », dans *DS* 7/1 (1969), c. 382-399.

§ 3 1. Cf. *H.Ph.*, XII, 2, 6 : expression analogue; τὴν πνευματικὴν τροφήν désigne la lumière intérieure, comme dans *Hist. mon.*, XIII, 39 (*MO* IV/1, p. 88). Ces comparaisons se rattachent au thème du

ἐκ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐδέξατο χάριτος. Τούτων
ὀλίγα διηγήσομαι καὶ τῆς ἀποστολικῆς αὐτοῦ λαμπηδόνος
τοῖς ἀγνοοῦσι τὴν ἀκτῖνα γυμνώσω.

4. Ἦκμαζε κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡ περὶ τὰ εἰδῶλα
τῶν ἀνθρώπων μανία καὶ τὰ μὲν ἄψυχα ζόανα τὸ θεῖον
σέβας ἐσφετερίζετο, ἡ δὲ τοῦ θεοῦ θεραπεία ὑπὸ τῶν πλείστων
κατημελεῖτο· εὐκαταφρόνητοι δὲ ἦσαν οἱ κοινωνεῖν μὲν
5 ἐκείνοις οὐκ ἐθέλοντες τῆς μέθης, ἀκριβῆ δέ, ἅτε δὴ
καθεστηκότες, τὴν τῶν ὄντων διάκρισιν ἔχοντες καὶ τὴν
B μὲν τῶν εἰδώλων γελῶντες ἀσθένειαν, τὸν τῶν ὄλων δὲ
προσκυνοῦντες δημιουργόν. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τὴν
Περσίδα κατέλαβε, τὰ φυτὰ τῆς εὐσεβείας ὀψόμενος καὶ
10 τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς θεραπείαν προσοίσων. Πηγὴν δὲ
αὐτοῦ τινα διόντος, κόραι τινὲς πλυνοῖς ἐφεστῶσαι καὶ
ἱμάτια τοῖς ποσὶν ἀπορρύπτουσαι, οὐδὲ τοῦ σχήματος τὸ
καινοπρεπὲς κατηδέσθησαν, ἀλλὰ τὴν αἰδῶ ρίψασαι, ἀπηρυ-
θριασμένῳ προσώπῳ καὶ ἀναιδέσιν ὀφθαλμοῖς τὸν θεῖον
15 ἄνθρωπον ἐθεώρουν, οὔτε τὰς κεφαλὰς συγκαλύπτουσαι,
οὔτε τὰ ἀνεζωσμένα χαλῶσαι ἱμάτια. Τοῦτο δυσχεράνας
ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος καὶ δεῖξαι τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν εἰς
καιρὸν ἐθελήσας, ἵνα τῇ θαυματουργίᾳ τῆς ἀσεβείας ἐλευ-
θερώσῃ, ἐπηράσατο μὲν τῇ πηγῇ, καὶ φροῦδον παραυτίκα
C 20 τὸ βρεῖθρον ἐγένετο· ἐπηράσατο δὲ ταῖς μείραξι, καὶ τὴν
ἀναίσχυτον αὐτῶν νεότητα προώρω ἐκόλασε πολιᾶ· καὶ
εἶπετο τῷ λόγῳ τὸ ἔργον, καὶ τὸ μέλαν τῶν τριχῶν

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

11 ἀγίου WBS || ἐδέχετο q || τούτου D || 13 γυμνώσω] δηλώσω XS.

4, 1 εἰδωλικά X || 3 πλείστων] ἡδίστων e || 4 μὲν] μετ' D || 5
ἐκείνοις — μέθης PVDqABE : ἐκείνης ... μέθης C οὐκ ἐθέλοντες
ἐκείνοις τῆς μέθης XS οὐκ ἐθέλοντες τῆς μέθης ἐκείνοις T || ἀκριβεῖ
WA ἀκριβεῖς E || ἅτε δὴ] ἀρετῇ QWA || 8 δημιουργόν] θεόν X
|| ἐκείνον+δὲ WAB || 11 πλυνοῖ A || 12-13 τὸ καινοπρεπὲς τοῦ σχήματος
C T || 13 ἀπορρίψασαι ES || 15 ἐθεώρουν] ἐώρων C || συγκαλύπτουσαι
X || 16 οὔτε] οὐδὲ PVS || τοῦτο+δὲ QG || 17 τὴν τοῦ Θεοῦ C D
|| 18 καιρὸν] κόρον E || εὐσεβείας V || 20 δὲ+καὶ D || 21 αὐτῶν o m. E
|| προώρω] ἀορώ E

ἐνηλλάττετο καὶ ἐώκεσαν νεοφύτοις δένδρεσιν ἐν ἔαρι
 μετοπωρινὰ φύλλα περικειμένοις. Οὕτως αἰσθόμενοι τῆς
 25 τιμωρίας — τῆς τε γὰρ πηγῆς ἀπέδρα τὰ νάματα, καὶ
 τὰς ἀλλήλων θεώμενοι κεφαλὰς ἐώρων τὴν ἀθρόαν ἐκείνην
 μεταβολὴν —, ἔδραμον εἰς τὴν πόλιν τὸ συμβὰν ἀπαγγε-
 λούσαι. Οἱ δὲ δραμόντες καὶ τὸν μέγαν καταλαβόντες
 30 Ἰάκωβον, ἐκέτεον χαλάσαι τὴν ὀργὴν καὶ λῦσαι τὴν
 τιμωρίαν. Ὁ δὲ μὴδὲ βραχὺ μελλήσας, προσέφερε μὲν τῷ
 δεσπότῃ τὴν ἰκετείαν, ἐκέλευσε δὲ πάλιν ἀναθλύσαι τὰ
 νάματα · τὰ δὲ παραυτίκα πάλιν ἐκ τῶν οἰκείων ἀνεφαίνετο
 ταμείων, τοῖς τοῦ δικαίου μετοχετευόμενα νεύμασιν. Οἱ δὲ
 0 τούτου τετυχηκότες, καὶ τοῖς πλοκάμοις τῶν θυγατέρων
 35 τὴν προτέραν ἡντιβόλου χρόαν ἀποδοθῆναι. Τὸν δὲ εἴξαι
 μὲν καὶ τοῦτό φασιν, ἐπιζητῆσαι δὲ τὰς κόρας, τὰς τὴν
 παιδείαν ἐκείνην δεξαμένας καί, ἐπειδὴ οὐκ ἀφίκοντο,
 εἶσαι τὴν τιμωρίαν, δίδαγμα σωφροσύνης καὶ εὐκοσμίας
 ὑπόθεσιν καὶ τῆς θείας δυνάμεως ὑπόμνημα διηνεκές τε
 40 καὶ ἑναργές.

5. Τοιοῦτον τοῦ νέου τούτου Μωυσέως τὸ θαῦμα, οὐ
 πληγῆ ῥάβδου γενόμενον, ἀλλὰ τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ

PCv (= XV). Dq (= QGW) ABe (= ET)S

23 δένδρεσιν PCT : δένδροις vDqABES || 27 μεταβολὴν+καὶ
 CAB || ἔδραμον+οὖν V || εἰς τὴν πόλιν CnqS : εἰς τὴν πόλιν P
 ἐπὶ τὴν πόλιν D εἰς τὴν κώμην (-ο- E) ABe || 27-28 ἀπαγγελοῦσαι
 corr̄exi ἀπαγγέλουσαι PQWB ἀπαγγέλλουσαι CnDGAeS || 29-30
 τῆς τιμωρίας E || 30 μὴδὲ] μὴ E || 31 ἰκεσίαν GWABS || ἐκέλευε ABES
 || 32 ἀνεφέρετο CW ἀνεφαίνοντο E || 33 ταμείων CQGET || νάμασιν
 WE ῥήμασιν A || 34 τούτων XDGTS || 35 ἀναδοθῆναι AB || 36 τούτω
 A || φησιν A || 37 δεξαμένας ἐκείνην cō WAB || 38 εἶασε E || δεῖγμα
 WABe || 39-40 ὑπόμνημα — ἑναργές (-ερ- C)] διηνεκές ὑπόμνημα
 ἑναργές D.

5, 1 τοιοῦτο A || μωυσέως A (ex μωυσῆ ut vid.) ES : μωσῆ
 PCvQG μωυσεός DT μωυσῆ W μωυσοῦ B || 2 τὸ ... σημείον W

3. Les mots de cette phrase appartiennent presque tous à la prose,

δεξάμενον τὴν ἐνέργειαν. Ἐγὼ δὲ πρὸς τῇ θαυματουργίᾳ
 κομιδῇ θαυμάζω καὶ τὴν πραότητα. Οὐδὲ γὰρ ὡς ὁ μέγας
 5 Ἐλισσαῖος* ἄρκοις ὠμοδόροις τὰς ἀναιδεῖς ἐκείνας παρέδωκε
 κόρας, ἀλλ' ἀβλαβεῖ τινι παιδείᾳ καὶ σμικρὰν ἀκοσμίαν
 1297A ἐχούσῃ χρησάμενος, εὐσέβειαν ὁμοῦ καὶ εὐκοσμίαν ἐδίδαξεν.
 Καὶ ταῦτα ἔφην, οὐκ ἀπήνειαν τοῦ προφήτου κατηγορῶν
 — μὴ οὕτω μανείην —, ἀλλὰ δεικνὺς ὡς ἐκείνην ἔχων τὴν
 10 δύναμιν, τῇ τοῦ Χριστοῦ πραότητι καὶ τῇ καινῇ διαθήκῃ
 ἐπετέλει τὰ πρόσφορα.

6. Οὗτος ἄλλοτε ποτε δικαστὴν πέρσῃν ἀδίκῳ ψῆφῳ
 χρησάμενον θεασάμενος, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ παρακειμένῳ
 ἐπαρασάμενος, συντριβῆναι καὶ σκεδασθῆναι, καὶ τούτῳ
 διελέγξαι τὴν ἀδικίαν ἐκείνου παρηγγύησε ψῆφον. Παραυτίκα
 5 δὲ τοῦ λίθου εἰς μυρία μόρια μερισθέντος, ἐξεδειματώθησαν
 οἱ παρόντες· φρίκης δὲ ἀνάπλευς ὁ δικαστὴς γενόμενος,
 ἀνεκαλέσατο μὲν τὴν προτέραν, ἑτέραν δὲ δικαίαν ἐπήνεγκε
 ψῆφον. Κάνταῦθα δὲ τὸν οἰκεῖον δεσπότην ἐζήλωσεν, ὃς
 δεῖξαι βουληθεὶς ὡς ἐκὼν ὑπομένει τὸ πάθος καὶ ῥαδίως
 10 ἂν ἐθελήσας τοὺς ἀλιτηρίους ἐκόλασεν, οὐκ αὐτοῖς ἐπήνεγκε
 Β τιμωρίαν, ἀλλὰ τὴν ἄψυχον συκῆν λόγῳ ξηράνας*, τὴν
 οἰκείαν ἔδειξε δύναμιν. Ταύτην καὶ αὐτὸς τὴν φιλανθρωπίαν

5 a. Cf. IV Rois 2, 23-24

6 a. Cf. Matth. 21, 18-22

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

5 ἄρκοις PVQG ἄρτοις T || ὠμοδόροις C ὁμοδόροις X αἰμοδόροις
 DS || 6-7 ἀκοσμίαν ἐχούσῃ] ἐχούσῃ τὴν ἀκοσμίαν XS || 8 ταῦτα]
 ταῦ .. X || 9 ἐκείνην] ἐκεῖ ... X.

6, 1 οὗτος] οὕτως P om. CXT || 2 χρησάμενον] sex ultimae
 litt. l.n.p. X χρησαμένῳ E || θεασάμενος om. e || 3 ἐπαρασάμενος]
 ἐπετίμησε in rasura B || 5 τοῦ λίθου i.m. G¹ || ἐξεδειματώθησαν +
 μὲν W || 6 ἀνάπλευς P || δικασθεὶς D || 7 ἀνεκαλέσατο] ἀπεβάλετο
 in rasura B || ἐπήνεγκεν CW || 8 ψῆφον i.m. W¹ || δὲ] om. PS μὲν C
 || 9 βουλόμενος PVQG || 10 ἐπήνεγκε + τὴν C || 11 ξηράνας] ἐξήρανε
 καὶ W || 12 ἐδίδαξε D

μιμούμενος, οὐ τὸν ἄδικον ἐκόλασε δικαστὴν, ἀλλὰ τῇ τοῦ λίθου πληγῇ δικαιοσύνην ἐκείνον ἐδίδαξεν.

7. Ἐν τούτοις διαπρέπων καὶ πᾶσιν ἐπέραστος ὢν, καὶ ἐν ταῖς ἀπάντων περιφερόμενος γλώτταις, εἰς τὴν τῆς ἀρχιερωσύνης ἔλκεται λειτουργίαν καὶ τῆς πατρίδος λαγχάνει τὴν προστασίαν. Ἐναλλάξας δὲ τὴν ὄρειον ἐκείνην διατριβὴν
5 καὶ τὴν ἐν ἄστει διαγωγὴν οὐ κατὰ γνώμην ἐλόμενος, οὔτε τὴν τροφὴν οὔτε τὴν ἀμπεχόνην ἐνήλλαξεν· ἀλλὰ τὰ μὲν χωρὶα ἡμείβετο, ἡ δὲ πολιτεία μεταβολὴν οὐκ ἐδέχετο. Οἱ δὲ πόνοι προσθήκην ἐλάμβανον καὶ πολλαπλάσιοι τῶν
C προτέρων ἐγένοντο· τῇ γὰρ ἀπαστία καὶ χαμευνία καὶ
10 τῇ τοῦ σάκκου περιβολῇ ἐπεισήεσαν αἱ δι' ὄλου τῶν δεομένων φροντίδες· χηρῶν, φημι, ἐπιμέλεια καὶ ὄρφανῶν κηδεμονία καὶ τῶν τε ἀδικούντων οἱ ἔλεγχοι τῶν τε ἀδικουμένων ἡ δικαία ἐπικουρία. Καὶ τί δεῖ πρὸς εἰδότας ἅπαντα καταλέγειν, ἃ τοὺς ταύτην ἀναδεδεγμένους περιστοιχίζει τὴν

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

14 ἐκείνον] αὐτὸν S.

7, 2 γλώσσαις PCvQGAS || 3 ἔλκεται] ἔρχεται AS || λαμβάνει D || 5 ἄστυ D || οὐ om. D || 6 τροφὴν+τὴν αὐτοῦ X+αὐτοῦ T || 8 ἐλάμβανον] ἐδέχοντο PCvQG || πολλαπλάσιοι] πολλῶ πλέον C πολλαπλάσιον D || 9 ἐγένοντο XS || τῇ om. E || ἀπαστία E: νηστεία PCvDqABTS || 10 αἱ δι' ὄλου τῶν CνQGTS: αἱ τῶν δι' ὄλου PAB αἱ τῶν D αἰτῶν δι' ὄλου W αἱ τῶν ὄτουσιν E || 11 ἐπιμελεία CD || κηδαιμονία PV κηδαιμονία CD || 12 τε¹] τότε C om. DWAES || ἀδικούντων om. D || οἱ] δι' P || οἱ ἔλεγχοι om. D οἱ ἔλεγχον W || τε²] δὲ PTS om. D || 13 δεῖ] δὴ Ce || 13-14 καταλέγεσθαι S

§ 6 1. La fonction judiciaire n'est pas sans rapport avec celle du guérisseur, comme dans le cas de Macédonios (XIII, 11); cf. MST § 81.

§ 7 1. Au lieu du titre usuel, Théodore préfère employer une périphrase pour désigner l'épiscopat; λειτουργία a le sens dérivé de sa signification originale de service public à caractère sacré;

15 πρόνοιαν ; Διαφερόντως δὲ ἐκεῖνος τοὺς τοιοῦτους πόνους ἡσπάζετο, ἅτε δὴ διαφερόντως καὶ ποθῶν καὶ δεδιῶς τῶν προβάτων τὸν κύριον.

8. Ὅσφ δὲ πλείονα τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνέλεγε, τοσοῦτῳ μείζονος καὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἀπέλαυε χάριτος. Καὶ δῆποτε εἰς τινα κώμην αὐτῷ ἢ πόλιν ἀπαίροντι — οὐ γὰρ ἔχω λέγειν ἀκριβῶς τὸ χωρίον — προσίασιν τινες
D 5 πένητες, ἕνα τινὰ τῶν συνόντων ὡς τεθνεῶτα προτεθηκότες καὶ τινα πρὸς τὴν ἐκείνου ταφὴν ἐπιτήδεια λαβεῖν ἰκετεύοντες. Ὁ δὲ εἶξεν ἀντιβολοῦσιν · τῷ θεῷ δὲ ὡς ὑπὲρ τεθνεῶτος τὴν ἰκετείαν προσέφερεν, ἀφείναι οἱ παρακαλῶν τὰ κατὰ τὸν βίον πλημμεληθέντα καὶ τοῦ τῶν δικαίων ἀξιῶσαι
10 χοροῦ. Τούτων δὲ λεγομένων, ἀφίπτατο τοῦ τέως σκηπτομένου τὸν θάνατον ἢ ψυχὴν. Ἐχορηγεῖτο δὲ τῷ σώματι τὰ καλύμματα · ὡς δὲ μικρὸν προῆλθεν ὁ θεσπέσιος ἄνθρωπος, ἀναστήναι τὸν κείμενον ἐκέλευον οἱ τὸ δρᾶμα συντεθηκότες · ὡς δὲ ἐώρων οὐκ ἔπαυοντα, ἀλλ' ἀλήθειαν τὸ σχῆμα γεγεννη-
15 μένον καὶ εἰς πρόσωπον τὸ προσωπεῖον μεταβληθέν, καταλαμβάνουσι μὲν τὸν μέγαν Ἰάκωβον, ποτιώμενοι δέ, καὶ τῶν ποδῶν προκαλινδούμενοι, καὶ τοῦ τολμηθέντος δράματος
1300A αἰτίαν εἶναι λέγοντες τὴν πενίαν, ἰκέτευον λῦσαι σφίσι αὐτοῖς τὴν πλημμέλειαν καὶ ἀποδοῦναι τῷ κειμένῳ τὴν
20 ἀφαιρεθεῖσαν ψυχὴν. Τὴν δεσποτικὴν τοίνυν φιλανθρωπίαν μιμούμενος, καὶ τὴν ἰκετείαν ἐδέξατο, καὶ τὴν θαυματουργίαν

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

15 τοιοῦτους] τοιοῦσδε DWAB || 16 δὴ om. E || 16-17 τὸν τῶν προβάτων ~ PCvQGS.

8, 1 τὸν τῆς ἀρετῆς ~ W || 2 τοσοῦτο C || μείζονος CDWAES || 3 αὐτῷ] om. C αὐτοῦ D || 5 προτεθηκότες (-θει- PνQGABeS)] προστεθηκότες C || 6 καὶ — ἰκετεύοντες om. E || τινα] τὰ DWAB || 7 εἶξεν] εἶξε μὲν VQG || δὲ θεῷ ~ D || 8 ἰκετείαν CVQGAe : ἰκετίαν P ἰκετηρίαν X ἰκεσίαν DWBS || ἀφείναι οἱ VQG : ἀφῆναι PC ἀφείναι XABS ἀφιέναι DW ἀφῆναι οἱ E ἀφῆναι T || 10 δὲ om. PCVDqABTS || 12 θεσπέσιος] θαυμάσιος QG || 13 ἐκέλευον — συντεθηκότες CD (-θει- PνqBT) PCvDqBT : οἱ τὸ δρᾶμα τοῦτο συντεθεικότες ἐκέλευον A ἐκέλευον οἱ τὸ δρᾶμα τοῦτο συντεθεικότες

ἐπεδείξατο, τὴν ὑπὸ τῆς εὐχῆς ἀφαιρεθεῖσαν ζωὴν διὰ τῆς εὐχῆς ἀποδοῦς τῷ κειμένῳ.

9. Τοῦτο δὲ ἐμοίγε δοκεῖ τῇ τοῦ μεγάλου Πέτρου εἰκέναι θαυματουργία, ὃς τὸν Ἄνανιαν καὶ τὴν Σάπφειραν^a κεκλοφάτας καὶ ψευσαμένους θανάτῳ παρέπεμψεν. Καὶ γὰρ οὗτος ὡσαύτως τὸν τὴν ἀλήθειαν κεκλοφάτα, καὶ τῷ
5 ψεύδει χρησάμενον ἀφείλετο τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ὁ μὲν γνοὺς τὴν κλοπὴν — ἀπεκάλυψε γὰρ ἢ τοῦ πνεύματος χάρις — τὴν δίκην ἐπήγαγεν · ὁ δὲ τοῦ δράματος ἀγνοῶν τὴν ὑπόθεσιν, προσήνεγκε μὲν τὴν εὐχὴν, ἔστησε δὲ τῷ πλα-
B σαμένῳ τοῦ βίου τὸν δρόμον. Καὶ ὁ μὲν θεῖος ἀπόστολος 10 οὐκ ἔλυσε τοῖς τεθνηκόσι τὴν συμφορὰν · δέους γὰρ ἐχρηζε τοῦ σωτηρίου κηρύγματος τὰ προοίμια · ὁ δὲ τῆς ἀποστολικῆς ὑπάρχων ἀνάπλευς χάριτος καὶ ἐκόλασεν εἰς καιρὸν καὶ ἔλυσε ταχέως τὴν κόλασιν · τούτῳ γὰρ ᾗδει κερδανούοντας τοὺς πταίσαντας. Ἄλλὰ γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἴτεον καὶ
15 συντόμως κάκεινα ἐξηγητέον.

10. Ἐπειδὴ γὰρ Ἄρειος, ὁ τῆς κατὰ τοῦ μονογενοῦς καὶ τοῦ παναγίου πνεύματος βλασφημίας πατὴρ καὶ δημιουργός, κατὰ τοῦ πεποικηκότος τὴν γλῶτταν κεκινηκῶς, ἐνέπλησε τὴν Αἴγυπτον θορύβου καὶ ταραχῆς, Κωνσταντῖνος δὲ ὁ
5 μέγιστος βασιλεὺς, ὁ τῆς ἡμετέρας ἀγέλης Ζωροδάβελ

9 a. Cf. Act. 5, 1-11

PCv (= XV) Dq (= QGW) ABe (= ET)S

22 ἐπεδείξατο+καὶ A || ὑπὸ] ὑπὲρ V || εὐχῆς+ἀπὸ τῆς ψυχῆς AB
23 ἀποδοῦναι QG ἀπέδωκε A.

9, 1 ἐμοί e || 2 τὴν om. PX || σαπφῆραν C σαμφείραν D || 3 παρέπεμπε WA || 4 οὗτος om. GS || τὸν om. S || τὸν ... κεκλοφάτα (-φῶ-Ce) PCvDABe : τοῦ ... κεκλοφάτος q || τὴν om. D || 5 χρησαμένου q || πεπλασμένῳ S || 13-14 τούτῳ — πταίσαντας om. X || 13 τούτῳ VBES : τούτου PC τοῦτο DqAT || ᾗδει WABS : εἶδει PCVDQG εἶδει e || κερδανούοντας DWe : κερδανούντος PCV τοῦ κερδανούντος QG κερδανεῖν AS κερδανόντας B || 14 πταίοντας e || τἄλλα CX.

10, 1 ἐπειδὴ γὰρ om. W || κατὰ τῆς ὡ CD || 2 καί+τῆς D || ἀγίου We || καί^a om. D || 3 γλώσσαν PCVQG || 5 ζωροδάβελ e